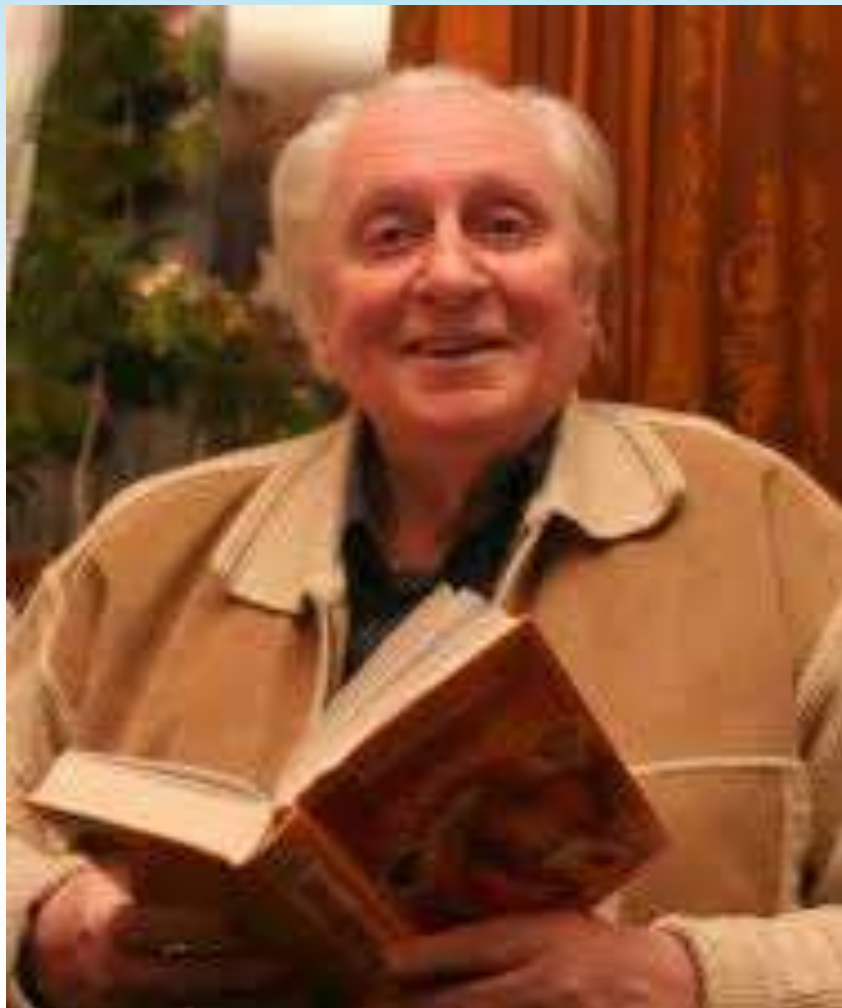

*Світ дитинства у творах
Всеволода Нестайка*

Всеволод Зіновійович Нестайко

1930-2014

*У мене в житті завжди
казка існує,
Дитинство фантазії
всюди пряде,
Воно всім захопливі мрії
дарує,
Не йди ти від мене, моє
золоте.*

Біографічна довідка

Народився Всеволод Нестайко 30 січня 1930 року в м. Бердичів на Житомирщині в сім'ї службовця. Рятуючись від голоду, у 1933 році мама, вчителька за професією, з двома дітьми переїхала до Києва і почала працювати у школі.

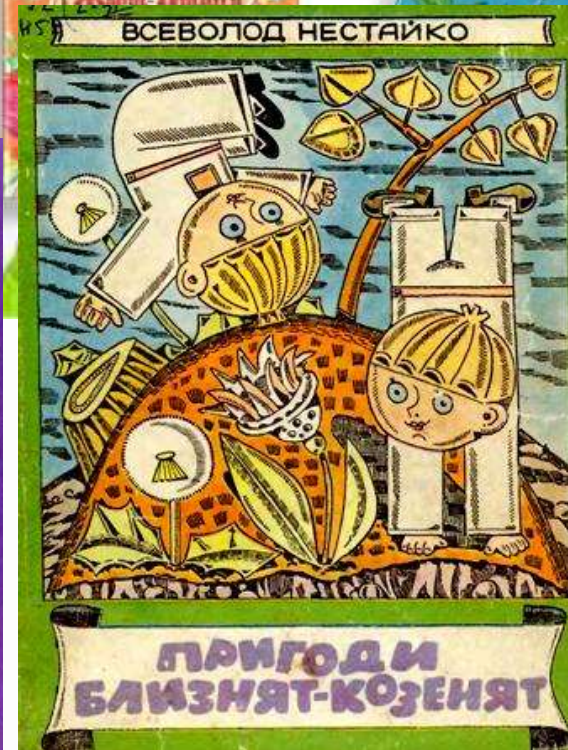
З 1947 року Нестайко навчався на філологічному факультеті Київського університету. Після його закінчення почав працювати у дитячому видавництві «Веселка». Перше оповідання для дітей вийшло в світ у 1954 році у журналі «Барвінок». а перша збірка «Шурка і Шурко». — у 1956 році.

За повість-казку «Незвичайні пригоди у лісовій школі». письменник удостоєний літературної премії імені Лесі Українки 1982 року.

З 1979 року книжка «Тореадори з Васюківки» внесена до Особливого Почесного списку Г. К. Андерсена як один із видатних творів сучасної дитячої літератури.

Крок за кроком

Для наймолодших

Всеволод Нестайко

Пригода в кукурудзі

В. Нестайко

ОДИНИЦЯ З ОБМАНОМ П'ЯТІРКА З ХВОСТИКОМ СУПЕР «Б» З «ФРИКАДЕЛЬКАМИ»

Всеволод Нестайко

Неймовірні детективи

Всеволод Нестайко

Країна Сонячних Зайчиків

Всеволод Нестайко

ЛІСОВІЙ ШКОЛІ

СОНЦЕ СЕРЕД НОЧІ
ПРИГОДИ В ПАВУТИНІ

Всеволод Нестайко

ЛІСОВІЙ ШКОЛІ

СЕКРЕТ ВАСІ КИШИНА
БЕЛЛАМ, УРА І ЖАХОБ-ЯК

Всеволод Нестайко

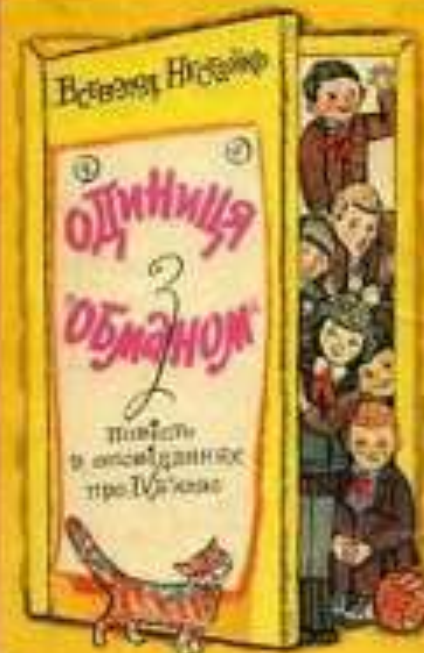
ПРИГОДИ ЖУРАВЛИКА

Всеволод Нестайко

ОДИНИЦЯ З ОБМАНОМ

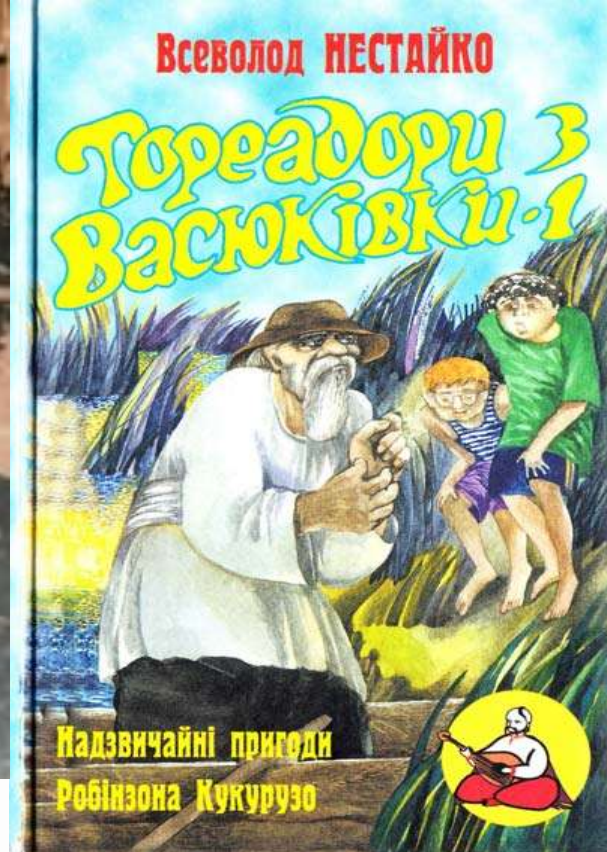
ПОВІСТЬ
В ОРИГІНАЛЬНОМУ
ПРОТІВІ

Крок за кроком

Все починалось із кукурудзи

Реклама книг

*Повість, де на
вас чекають
одразу дві
таємниці.
То ж,
читайте!*

Реклама книг

*Цей твір про
справжню дружбу
і взаємодопомогу,
уміння знаходити
вихід зі складних
ситуацій з
гумором...
То ж, читайте!*

Реклама книг

*Пригоди Яви та
Павлуші - то
справжній анекдот: як
дітлахи розважаються
у Васюківці, ловлять
бандитів, будують
метро під свинарником,
у Києві беруть участь у
справжній вуличній
бійці, та знімаються в
кіно!*

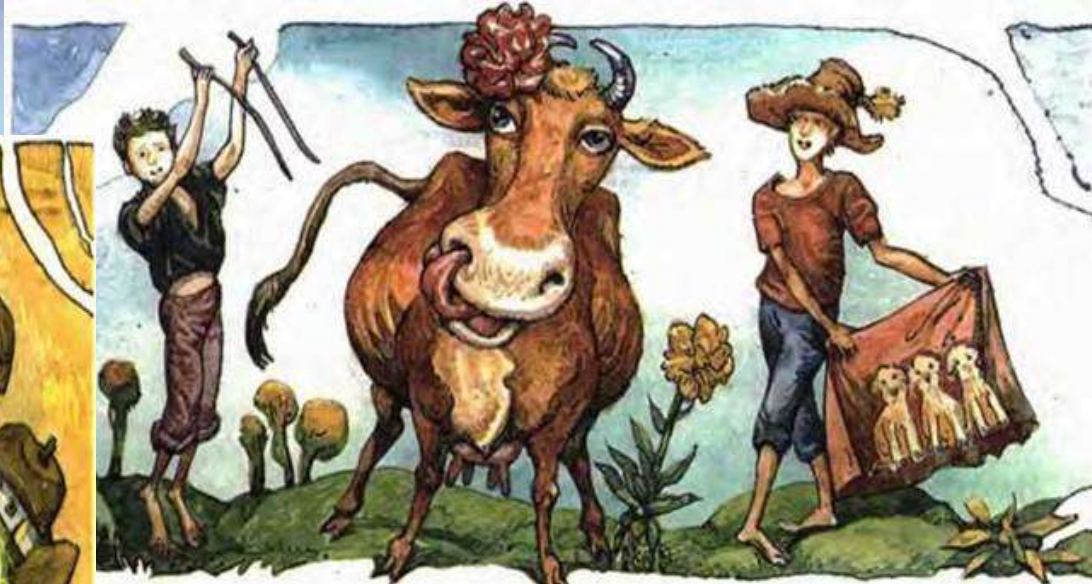

Сюжети для своїх творів Всеволод Нестайко брав зі свого дитинства.

"Рижий їжачок" - так дражнили в дитинстві самого письменника, тому що він був рудим. Це дитяче прізвисько він зберіг у книжці "Чарівні окуляри".

У книгах Нестайка є чимало автобіографічного, зокрема, в "Тореадорах".

Але більше про пригоди двох друзів у книзі нафантазовано. Зокрема, в одному зі своїх інтерв'ю письменник зізнавався, що село Васюківка, де жили герої книги, вигадане. Хоча на карті України можна знайти два села з назвою Васюківка.

ПРИГОДНИЦЬКА ПОВІСТЬ – це
твір, у якому зображені
непередбачені, несподівані події,
що трапляються з героями

ВСЕВОЛОД НЕСТАЙКО

**Видання книги
різних років**

Словникова робота

- **Тореадор** – головний учасник бою биків в Іспанії та країнах Латинської Америки, шпагою завдає бикові останнього удару.
- **Буцегарня** – приміщення для тимчасового ув'язнення порушників.
- **Гангстер** – розбійник.
- **Баналюки** – небилиці.
- **Калабаня** – величезна калюжа з багнюкою.
- **Реманент** – сукупність предметів, необхідних для будь-якої діяльності.

Розділ 1. МЕТРО ПІД СВИНАРНИКОМ

— От знайдибіда, авантюрист шмаркатий! Ванько-о-о! Вилазь зараз же! Бо такого втру маку — тиждень чухатимешся! Вилазь, чуєш!

Ми лежимо в густих бур'янах за клунею, уткнувшись у землю носами, й не дихаємо.

— Вилазь, бо гірше буде! Ти ж мене знаєш!

— Знаю, знаю, — ледь чутно зітхає, мій друг і нарешті наважується подати голос.

— Діду! — жалібно озивається він.

— Давай-давай!

— Діду, — ще жалібніше повторює мій друг, — ви одійдіть за хату, ми виліземо. Бо ж ви битиметесь.

— Вони ще мені умови ставлять, вишкварки! Ану вилазьте!

— Та ми ж не хотіли. Ми ж хотіли метро. Таке, як у Києві.

— Я вам дам метра! Я вам такого метра дам, що...

— Ми ж не знали. Ми зараз усе закидаємо — нічого й видно не буде. Одійдіть, діду.

Довго ще тривають переговори. Нарешті дід востаннє лайнувся, закашлявся, плюнув і почовгав за хату.

Ми вилазимо з бур'янів.

Біля свинарника нас зустрічає гундосим рохканням п'ятипудова льоха Манюня, противнюча й плямиста, як географічна карта.

— У-у, скотиняка! Щоб ти...

Це через неї ми вскочили в халепу.

У нас була прекрасна, благородна ідея — провести під свинарником метро. Це мало бути сюрпризом. Перша лінія метро у — Васюківці! Станція "Клуня" — станція "Крива груша". Три копійки в один кінець. Родичі безплатно. З учительки математики — п'ять копійок.

Ми вже підкопалися майже до половини свинарника, і раптом непередбачена катастрофа! — клята льоха Манюня провалилася в наше метро. Провалитися вона зуміла, а от вилізти— дзуськи! І зняла такий вереск, що причовгав дід. Ну і...

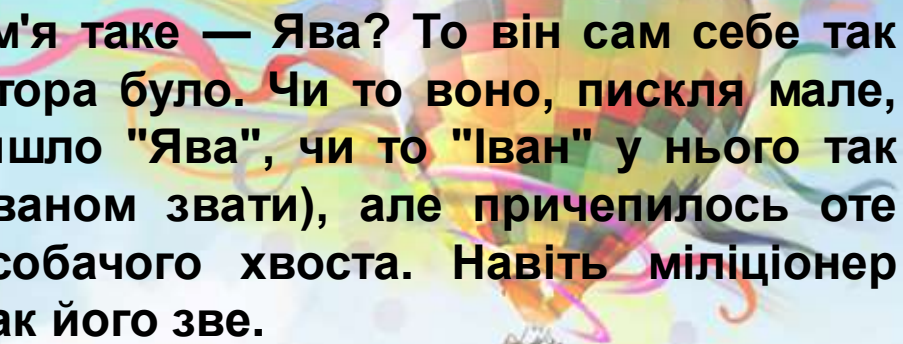
Гірко зітхаючи, ми засипаємо метро. Раз у раз злодійкувато озираємося — чи не заскочить нас зненацька дід, щоб нам'яти вуха. Хоч і обіцяв він, що не чіпатиме, поки не кінчимо, але хто його зна... Ви б почули, як він лаявся, коли витягав льоху! Ох і лаявся! І де він отих слів набрався?

Проте діда не видно. І поки ми працюємо (а справа це довга й нудна), я вас познайомлю з моїм другом.

Ви, звичайно, знаєте, що є такий острів — Ява. В Індійському океані. Ото, що Ява, Суматра, Борнео, Целебес, — Великі Зондські.

Але Ява — це не острів.

Ява — це мій найкращий друзяка і напарник. Ява Рень.

Мабуть, вам дивно, що то за ім'я таке — Ява? То він сам себе так назвав, коли йому лише років півтора було. Чи то воно, пискля мале, хотіло сказати: "Я — Ваня", а вийшло "Ява", чи то "Іван" у нього так прозвучало (бо насправді його Іваном звати), але причепилось оте "Ява" до нього, як реп'ях до собачого хвоста. Навіть міліціонер Валігура, що живе у нашому селі, так його зве.

У них взагалі вся сім'я цікава.

Батько на скрипці грає. Корова — Контрибуція називається. А дід (ви уже з ним знайомі) — мисливець завзятий, на полюванні, коли стріляє, ліве око онучею зав'язує. Бо в нього ліве око без правого не примружується. Як ліве примружить — праве саме заплющується. Але ж і б'є дід Варава з тою онучею, ох же ж і б'є!

Городські мисливці, що "Волгами" з Києва приїжджають, тільки охають.

"Ви, дедушка, абсолютний чемпіон", — кажуть.

На честь старого Реня навіть польове озеро, що біля нашого села, люди Реневим назвали.

Мати ж Явина — депутат райради, ланкова кукурудзоводів.

Якось Ява з Яришкою, сестричкою меншою, посварився і при всіх плескачів їй надавав. То вона, замість того щоб заплакати, раптом як закричить:

— Опозогив! — Вона букву "р" не вимовляє. — Маму-депутата на все село опозогив. Загаза чогова!

Такого шелесту наробила — Ява не знав, куди й очі подіти. Стояв-стояв, червоний мов рак, а тоді як дав дриза — тільки п'ятами залопотів. Та то лише раз таке було. А взагалі характер у Яви ого-го! Сталь, а не характер. Таких на мільйон лише один буває.

Ява сам казав:

— Ми, — казав, — з тобою, Павлушо, хлопці неабиякі. Справді, без брехні, ми таки хлопці з фантазією. Скажи?

— З фантазією, — підтакував я.

— Ти чув, як дід Салимон учора біля сільмагу казав: "Ондо, — каже, — Ява і Павлуша пішли. От хлопці! Орли! Соколи! Гангстери, а не хлопці! Нема на них буцегарні".

— Чув. Справді.

— Треба, щоб усі про нас так говорили. Треба, щоб слава про нас гриміла на всю Васюківку, як радіо на травневі свята.

— Треба, — погоджувався я.

І Ява весь час вигадував різні штуки-викаблуки заради нашої слави. Отож ми з ним піймали в лісі пугутькало і випустили в клубі під час лекції на тему "Виховання дітей у сім'ї". Лектор упав з трибуни і вилив собі на голову графин з водою.

А старі дідові підштаники на телевізійну антену над клубом, думаєте, хто повісив? Ми, звичайно.

“Уважний читач”

Випробування від друзів-фантазерів

Визнач риси характеру

- *Веселі*
 - *Кмітливі*
 - *Розумні*
 - *Неслухняні*
 - *Несерйозні*
 - *Допитливі*
 - *Необережні*
 - *Виявляють почуття гумору*
- ЯВА і ПАВЛУША**
- Недисципліновані*
 - Боягузи*
 - Добрі*
 - Сміливі*
 - Люблять усе живе*
 - Покірні*
 - Злі*

Народна мудрість

- ***Нема товариша - шукай, а знайшов – бережи***
- ***Людина без друзів – що дерево без коріння.***
- ***Нових друзів май, а старих не забувай.***
- ***Чоловік без друга – що їжа без солі.***

Бажаю,

- щоб ваше дитинство було таким же яскравим і різноманітним, як у Павлуса з Явою,
- щоб кожен з вас був непересічною особистістю, яка не забуває про закони моралі та етики.

Домашнє завдання

1. Прочитай уривок повісті «Васюківська корида» (Додаток 2)

2. Підготуй переказ прочитаного уривку (усно).

3. Дослідницьке завдання (для бажаючих)

Взяти інтерв'ю у членів родини про їх дитинство і пригоди, які з ними траплялися.

